

Ingen af de argumenter, som Retten i Første Instans har baseret sin afgørelse på, er tilstrækkelige til, at det kan tillades, at der ved dokumenter fra medlemsstaterne skal gøres undtagelse fra det grundlæggende princip om, at det er den institution, som er i besiddelse af et dokument, der er ansvarlig for vurderingen af, om det kan udleveres. Den afgørelse, som Retten i Første Instans har truffet, tilsidesætter således fællesskabsretten.

(¹) EFT C 202 af 24.8.2002, s. 30.

Sag anlagt den 21. februar 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-91/05)

(2005/C 115/19)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 21. februar 2005 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved P. J. Kuijper og J. Enegren, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Rådets afgørelse 2004/833/FUSP (¹) annulleres.
2. Det fastslås, at Rådets Fælles Aktion 2002/589/FUSP (²), navnlig Afsnit II deri, er retsstridig og derfor uanvendelig.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen har nedlagt påstand om, at Rådets afgørelse 2004/833/FUSP af 2.12.2004 om gennemførelse af fælles aktion 2002/589/FUSP med henblik på et bidrag fra Den Europæiske Union til ECOWAS i forbindelse med moratoriet for håndskydevåben og lette våben annulleres som følge af inkompetence i henhold til artikel 230, stk. 2, EF. Rådet vedtog denne afgørelse i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, mens artikel 11, stk. 3, i Cotonou-aftalen omfatter aktioner bl.a. mod spredning af håndvåben og lette våben. Desuden havde Kommissionen i medfør af artikel 10, stk. 2, i bilag IV til Cotonou-aftalen vedtaget et regionalt vejledende program for Vestafrika med Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske stater (ECOWAS) og Den Vestafrikanske Økonomiske og

Monetære Union (WAEMU), hvorved der gives støtte til en regional politik om konfliktforebyggelse og god regeringsførelse og særligt bebudes støtte til moratoriet for import, eksport og fremstilling af lette våben i Vestafrika. Den anfægtede FUSP-afgørelse udgør derfor en overtrædelse af EU-traktatens artikel 47, da den påvirker Fællesskabets beføjelser på området for udviklingsbistand.

På det samme grundlag og ud fra de samme hensyn har Kommissionen desuden nedlagt påstand om, at det fastslås, at Rådets fælles aktion af 12. juli 2002 — og navnlig Afsnit II deri — i henhold til artikel 241 EF er retsstridig. Fælles aktion 2002/589/FUSP er en retsakt af generel karakter, som FUSP-afgørelsen, der påstås annulleret som følge af inkompetence, er støttet på. Det skal derfor fastslås, at den fælles aktion, og nærmere bestemt Afsnit II deri, er uanvendelig i denne sag.

(¹) Rådets afgørelse 2004/833/FUSP af 2.12.2004 om gennemførelse af fælles aktion 2002/589/FUSP med henblik på et bidrag fra Den Europæiske Union til ECOWAS i forbindelse med moratoriet for håndskydevåben og lette våben (EFT L 359 af 4.12.2004, s. 65).

(²) Rådets fælles aktion 2002/589/FUSP af 12.7.2002 om Den Europæiske Unions bidrag til bekæmpelse af destabiliserende ophobning og spredning af håndskydevåben og lette våben og om ophævelse af fælles aktion 1999/34/FUSP (EFT L 191 af 19.7.2002, s. 1).

Appel iværksat den 2. marts 2005 (fax af 28.2.2005) af El Corte Inglés SA til prøvelse af dom afsagt den 13. december 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-8/03, El Corte Inglés, SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-104/05 P)

(2005/C 115/20)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 2. marts 2005 iværksat appel af El Corte Inglés, SA, ved abogado J. Rivas Zurdo, til prøvelse af dom afsagt den 13. december 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-8/03, El Corte Inglés, SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM).